

SEMANATORUL

ORGAN AL ASOCIAȚIEI ÎNVAȚATORILOR DIN CALIACRA

Director I. Nedelcu

Apare sub conducerea
unui comitet

Redacția și Administrația
Școala primară No. 3—Bazargic

ABONAMENTUL
80 lei anual

In criză economică, restanțe anarhice

Criza generală s'a produs peste tot: la individ, în familie, la popoare și în toate țările.

Azi, viața e mai strâmtorată ca oricând.

În această situație, economiștii recomandă mulțimilor un leac, pe care strategii ni-l au recomandat în timpul războiului: „Nervi de oțel”!

Îi vom avea. Ca indivizi și ca popor, am probat atunci, în toate neajunsurile războiului, că nervii ființei românești se pot oțeli.

Va trebui, simțim nevoia, ca noi foștii ostași — să amintim conducătorilor civili, de azi, o situație de atunci.

În strămutarea Moldovei se grămădise un neam întreg. Acolo, am trăit, în 1917, o iarnă geroasă, de boală și de moarte. Cei, cari am scăpat, am trăit atunci, ultima expresie de viață!

În urmă, ne-am refăcut. Și s'a întărit și frontul.

Apoi, la Mărășești și la Nămoloaș, după refacere, nu mai vedeai pe comandanți, umblând călări. Ei mergeau cu trupa. N'am mai văzut comandant cu fireturi și zorzoane. Toți se ajustaseră în haina de câmp a oșteanului de rând. Armata se refăcuse, ca o mare după furtună în care se mișcau valurile, fără smaralde, fără mărgăritare, și fără alte pietre scumpe!

Pe deasupra mării de ostași, plutea un singur duh: Grijă de gloata și cruțarea ei de jertfe fără rost. Iar, între toți, sălășluia cea echitate de tratament, care înduplecă sufletele, le astâmpără și le făurește pentru momentele mari!

În criza aceasta economică n'am văzut nici o sforțare serioasă de refacere. Sufletele s'au individualizat, s'au innăspriț și s'au învățat.

Aeroplanele sbârnaie prin văzduh; mașinele foșnesc, stropind pe călător. Prin localurile centrale, într'o dulce feerie, sunetul zdrăngănit al Jass-bandului își rale de mizeria vieții și face să curgă, din plin, belșugul din basme în viața de sus. Pe afară, în mulțimile depărtate, cuvântul a devenit șoptă; mereu se geme și se tot rabdă!

Pe deasupra acestor două vieți opuse, plutește par'că duhul nedreptății.

VESTE TRISTA

Consiliul de miniștri, întrunit marți 17 Ian. a hotărât o nouă reducere a salariilor funcționarilor publici. Reducerea se va aplica pe lunile Ianuarie, Februarie și Martie ale anului în curs și este de 10 la sută pentru Capitală și orașele din categoria I-a urban și de 12 și jum. la sută pentru salariile funcționarilor domiciliind în localitățile din categoria II urban și din categoria rural.

Reducerea aceasta se aplică salariilor tuturor funcționarilor publici — și acelor dela regiile autonome — în afară de SOLDELE OFITERILOR ȘILEFURIE MAGISTRAȚILOR căroră nu li se va aplica această nouă curbă.

Reducerea se face pe calea unui jurnal al consiliului de miniștri încheiat marți. Guvernul motivează această măsură prin nevoia de a se face față necesităților bugetare.

Se mai adaugă că reducerea salariilor este o măsură de natură a ușura și tratativele ce se duc cu Geneva

Cei mari, conducătorii, se spun și se scrie, că primesc din banii țării cu sacii, cu ghiozdenul sau chiar cu căruciorul! Pe drept, sau pe favoare, cei mari iau tot, la zi.

Cei mici, și noi învățătorii, nu mai găsim nimic. Bugetul a secat. Rămănem mai la urmă, în urmă, pe urmă și apoi ne trece într'un colț, din care până azi, avem să primim plata pentru munca prestată, pe câte 2, 3, 5 și 6 luni

Așa am rămas funcționarii în această criză. Și-o îndurăm, și ducem cu noi, răbdând mereu, cuvântul de amărăciune, tehnic: „Restanță”!

Restanță pe 5 luni la Arad; pe 4 luni, la sate, în Caliacra; pe 3 luni, la oraș, în Bazargic; pe o lună, în altă parte. La Ilfov, nici o lună; la Dolj, nici o lună!

Pe deasupra, se vorbește că în multe județe, restanțele se iau prin cei mari.

Se iau, se zice că s'au luat mai acum, în multe părți chiar de colegii învățători. Se vorbește că județul d-lui Țoni, Covurlui, și-a primit restanțele.

Învățătorii din Caliacra răbdăm cei din oraș, cu restanțe pe 3 luni; cei dela sat cu restanțe pe 4 luni!

Cu ce au greșit, cei dela sate de au 4 luni neplătite și cei dela oraș numai 3 luni?

De ce unii 5 luni, alții 4, 3, 2 și alții nici o lună de restanță?

Suntem toți învățători, din cuprinsul așteia țări și așteptăm

Măsurile asociației generale a învățătorilor față de scăderea salariilor

În fața hotărârii neașteptate a guvernului privitoare la noua reducere a salariilor, hotărâre extrem de nedreaptă și revoltătoare. Comitetele Central și toți președinții asociațiilor județene au fost convocați în Capitală pentru ziua de Duminică, 22 Ianuarie a. c., pentru a aviza la o acțiune imediată și cu toată energia și jertfe impuse de situație.

Se va cere învățătorilor parlamentari să facă totul ca să se impede nedreptatea.

Se va duce lupta alături de celelalte categorii de funcționari lovite de acelaș mod jignitor și injust.

Ne vom adresa iarăși regelui.

Hotărârile consiliului general de Duminică vor fi aduse la cunoștința întregii învățămîni și cred că nu se va găsi unul dintre noi care să nu le urmeze cu orice sacrificiu.

D. V. Țoni

Președintele Asoc. Învățătorilor

măcar pentru noi, o singură măsură, în tratament. Măcar aici, la aceiași slujitori, jos la temelia sufletească a Neamului Românesc, să fi domnit echitatea! Trebuia să ni se achite drepturile în aceiași măsură.

La toți, sau la niciunul.

Altfel, se anarhizează sufletele... și țara!

Erad.

Decl. d. M-tru de finanțe

În legătură cu hotărârea de mai sus, d. Virgil Madgearu, ministrul de finanțe a făcut. presei următoarele declarațiuni:

Necesitatea reduc. salariilor

Deși începem anul acesta sub auspicii mai bune- ne găsim însă în fața unor mari dificultăți. În mod normal trebuie să socotim în primele 3 luni ale anului, Ianuarie, Februarie și Martie un deficit de încasări de circa un miliard și două sute milioane cu toate că avem de făcut în urma acordului dela Paris vărsăminte mai reduse la fondul datoriei publice și suntem ținuți a limita cheltuielile de material la cifra inferioară necesităților de circa 250 milioane lei lunar.

În aceste condițiuni economii se impun și la personal. Prin legea măsurilor excepționale, avem obligația să îndepartăm personalul numit în mod ilegal până la 15 Februarie. Măsurile sunt în curs de executare în această privință.

După calculele de până acum, nu putem realiza pe această cale economii mai mari de 150 până la maximum 200 milioane lei anual, și pentru primul trimestru economia nu va fi decât pentru o lună. Nu ne putem prin urmare limita la aceasta. A trebuit să recurgem la măsura reducerii salariilor, care va reduce deficitul de încasări din primul trimestru cu circa 200 milioane lei și va ușura pe viitor sporirea cotei de material. Consiliul de miniștri a socotit oportun să nu extindem această măsură asupra soldelor ofițerilor și asupra salariilor magistraților, ținând socoteala de caracterul special al acestor corpuri, de obligațiile lor și de imposibilitatea absolută în care se află, de a-și mai spori veniturile printr'o ocupație auxiliară.

Măsura pe care o luăm, astăzi are însă un caracter provizoriu și a fost după cum se vede impusă de necesități de neînălțurat. În schimb însă luând această măsură, pe care noi o regretăm mai mult decât ori cine, dăm cea mai deplină asigurare tuturor funcționarilor publici, că-și vor primi regulat retribuțiile și pe viitor, cu aceeași punctualitate ca în ultima jumătate a anului trecut și că în soluția pe care o vom da în cursul lunii Aprilie plății restanțelor, salariile neplătite sub guvernarea trecută, vor avea precădere asupra tuturor celorlalte obligații ale Statului.

Încă „Un dor“, „O amintire“ și Alexandru Calin scrie frământările sale, adresându-se direct „Ei“. Iar cu versul lung, ca să-i spună mai mult, să-i scrie totul „Ei“, toată povestea vieții lui, „un vis de fericire“, pentru care se roagă, să dureze... o vecinicie, caci este: „iubire... iubire... iubire!“

Cele trei poezii, ultimele, care-i închid prima grupă din „Boabele de rouă“ sunt: „Cântec“ „Poveste“, „Așa a fost“, apoi sfârșește așa cum a început, cu o „Poezie“.

Din aceasta, nu vreau să rump nimic, căci mi se pare c'as rupe din sufletul care a îndrăgit, a plâns și-a scris cântând:

„Poezie—poezie
Neam de sărăcie,
Gând de pusnicie!“

Doruri pustite,
Gânduri risipite,
Și nopți nedormite!

Viață rătăcită,
Inimă zdrobită
Muncă neplătită!

„Poezie, poezie
Neam de sărăcie,
Gând de pusnicie!“

Lasă-mă uitării,
Dă-mă nstreinării,
Fiul disperării!

Să te uit pe tine,
Să mă uit pe mine,
Să trăesc mai bine!

Să am rost în toate,
Să fac ce se poate,
Să știu când e noapte!

„Poezie, poezie
Neam de sărăcie
Gând de pusnicie!“

Du-te și mă lasă,
Afar' sau în casă,
Cu, sau fără masă!

Să-mi port bătrânețea
Să-mi cânt tinerețea,
Să-mi alung tristețea!

Poezie.... Poezie!...

Credință

(după Alfred de Musset)

Sunt tânăr în putere și sunt în pragul vieții.
Un dor nebun mă jierbe și focul tinereții
Îmi clocotește'n suflet, mă'ndeamnă spre plăcere,
Iubire, dulci iluzii. Uitare de durere,
De patimile lumii, eu voi în astă clipă.
Și dându-mă visării, pe-a dragostei aripă,
La ce să stau cu mintea în sferile de ghiață?
Tu Epicur dă-mi sfaturi, și îndrumări în viață!
In așteptarea vieții și viața fericirii
La ce să sper atâtea? Sunt geniul nemuririi?
Eterna zeitate? . . O! nu!... sunt numai tină...
Trăind, prin fericirea, cu grații de felină.
Plăcerea este totul; cu suflul ei hedonic
Să-mi mângâie viața și să nu fiu platonice.
Atunci privi-voiu cerul, zâmbind cu ironie
Și n'o să mă'nspăimânte cu veșnica-i tărie.

Dar nu pot; fără voe neantul mă'nșioară,
Când gândul se'nșiripă și'n alte sfere zboară.
Atâtea măreție!... genunea-i prea adâncă
Și sufletu'mi nu poate s'o înțeleogă încă
Ce-i omul bunăoară, când raza ne dă frică,
Și mila pesimismul? Dar când și mintea-i mică?
Un optimist, de pildă cu fruntea ridicată
L'auzi pe scena lumii cu vocea răspicată:
„Noi, am învins natura, răpindu-i câte-o forță
„Curând vom prinde taina-i; știința-i marea torță!
„Prin ea noi ospăta-vom cu zeii laolaltă.
„Și vom avea'n pahare, vin rubiniu ce saltă
„In cupe cristaline, pe tăvi de argint purtate
„De Grațiile caste, izvor de voluptate.
„Zeitele sprințare cu trupuri de felină
„Cu buze umezite și sâni de beduină,
„Vor demonstra bachanlic, în sunet de chitară,
„Ca'n vremuri pe Olimpiul lui Zeus bunăoară“

Sărman, nebun de-o clipă! mai stăpânește-ți firea!
Un biet gândac din colbul cărărilor terestre
Pricepe-va el oare ce e nemărginirea?
Și ce înseamnă steaua din zările celeste
Nebuni sunt optimiștii! Eu voi să fug de dânsii
De vorba ce li-i seacă, de răul ce-i într'ânșii?
Să fug, dar nu știu sigur, refugiul mi-l găsi-voiu?
Sunt rătăcit acum și încă rătăci-voiu?
„Plăcere,—spun atei;—ineacă-te'n plăcere.
„Un vis să ți fie viața cu hurii și țitere.
„Să sperî,—răspunde numai religia creștină

„Bătrânul cer nu cade; tu nu ești numai tină“.
Excesele sunt rele; cerniță li-i cărarea
Atei îndoială—credulii resemnarea
Nici eremit în țara cu lei și cu pantere
Și nici ateu la suflet cu gândul la plăcere.
In fața aștor drumuri, spumând de plină ură
Cu sufletu'n revoltă, mă'torc către natură.
Dar ea mă umlește; cu vasta-i măreție,
Mă face să'nec totul, ori cred întru vocie.
„Credință“, e cuvântul ce'mi sună la ureche
Povestea e aceeași, la toți și-i foarte veche.
Îmi vine'n mint'un preot: figurăndoliată
Cu pântecele mare și haina deschiată,
Bolborosind din gură cu gesturi largi, deschise,
Vorbește de virtute, de sfinte vechi legi scrise,
E chip mefistofelic, sub rasa lui smerită
O inimă se sbate, în rele învechită.
Isuse! Mare Geniu din vremuri depărtate
De Te-ai întoarce-acuma pe căile umblate
Discipoli din discipoli, găsi-ve-I Prea Mărite.
Te-ai îngrozi, de sigur; găsi-ve-i pustite
Cărările iubirei și drumul milei.
Acum afla-vei vremea zavistiei și șilei.
In viața'ți sbuciumată ai predicat iubire...

Și visul mă obsedă

Din visătoarea fire
Realitatea crudă adesea mă absoarbe
Și cu furtuna'n suflet eu calc credințe oarbe.
Voiu bogăție multă, iubire, frumusețe;
Să fiu amantul firii să uit orice tristețe.
Dar față cu natura, rămân numai să sper
Și stau pierdut în noapte cu ochii către cer.
Ce-mi mai rămâne-acuma? o minte revoltată
Cercată de credințe și'n van descurajată.

Vă revoltați, desigur, n'am drept să mă'n tristez.
Cu'nfumurare puneți dilema în formule,
Sofisme încălcite îmi dați să meditez.
Voi marii omeniri,—miimi de corpuscule,
Găsi-voiu eu un sprijin în opere voastre
Ca să pătrund cu mintea spre zările olbastre?
Principii de morală? Științe? Bele-Arte?...
Spinoza mă revoltă, Descartes cu-a lui turbine
Mă lasă și mai singur să plâng printre ruine.
Și neagra veșnicie domnește mai departe..
Atâtea frunți cu vază și opere mărețe,
—Lucrări microbiene—pier sub tăișul vremii
Pe noi pe toți ne paște ochi răi de bătrânețe
Și moartea,—taina tani—bătrâna de milenii.
Mă prinde groaza, frica și cred acum și sper
Și ochiu-mi cu sfială tot cată către cer.
Da! cred, sunt un fanatic și întrevăd ori unde
Puterea fără margini ce lumii se ascunde.

Const. Stroe—Dobrogeanul

Nici dată viața nu pare mai grea, decât atunci când e fără-mișcă în clipe.

* * *

Uitarea e cel mai bun remediu contra suferințelor.

* * *

Viața nu-i decât un ocean zbuciumat de valuri, cu care trebuie să luptăm până la moarte.

* * *

Starea trupească este expresiunea stării sufletești.

* * *

Natura nu are decât gânduri subline; meditănd asupra lor, omul se înalță la nivelul lor.

* * *

Nu lîngușirea și gândurile fățișe ridică pe cineva la adevărata valoare, ci cinstea și conștiințiozitatea în acțiunile sale.

NEDREPTAȚI

Dintre categoriile funcționarești năpăstuite fac parte și învățătorii.

Învățătorii și preoții, factorii culturali ai satelor, sunt chemați a face operă de reînviere morală, căci pe lângă criza materială în care ne zbatem, există o criza mai mare, criza morală. Dacă luăm azi un ziar în mână, ne îngrozim de cele ce vedem: furt, silurii, ucideri, sinucideri, delapidări, hoții în stil mare și altele de rămăi trăznit că asemenea ființe după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, fac astfel de grozăvenii.

Școalele și bisericile, cari au un rol de seamă în această epocă, nu li se mai dă importanța cuvenită, slujitorii lor, au ajuns deabia își mai duc existența. Căldura sufletului a început să li se răcească din cauza atâtor mizerii și nedreptăți. Și cum să fie altfel când ei nu sunt plătiți măcar după legea armonizării din 1927? Dar cu salariul în restanță pe 4—6 luni! Dacă cer drepturile lor li se spune că în chestie de restanță nu-i vinovat guvernul, ci cel care a fost. Ei bine, cum se poate lucrul aceasta? Învățătorii și preoții sunt funcționarii statului și ori care guvern ar fi, trebuie să se gândească a satisface doleanțele lor, fiindcă servindu-i servesc țara.

Da, se zice că restanțele au să fie plătite începând de la 1 Aprilie a. c. Din prima zi cum am auzit, mi-a fost teamă de alt lucru; știu că la 1 Aprilie sunt păcăleli și fiindcă promisiunea coincide cu această dată, tare mi-e frică că o să rămânem păcăliți.

Acum, după ce nu ni s'a plătit salariul în restanță, gradațiile și înaintările, ni se mai face încă o nedreptate și anume aceia de a ni se reduce salariile cu 12.50 la sută, începând cu luna Ianuarie. Și acest lucru, ministrul de finanțe, a adus la cunoștința presei, că a fost silit a-l face dintr-o tristă necesitate, pe care el cel dintâi o regretă.

Așa să fie oare?

Dar răsfoind ziarele, iată ce ne spun:

„Intr'adevăr lumea a putut afla că, în timpul în care se pregătea ventuza aplicată salariilor, s'au împărțit unora din funcționarii superiori, gratificații—de anul nou—de câte 45.000 lei; că deasemenea s'au împărțit importante gratificații și puzderiei de directori și șefi de cabinet, cari împânzesc astăzi toate ministerele și instituțiile publice; că pe la ministere sunt azi în funcțiune vreo douăzeci de comisiuni devoratoare de diurne grase; că acei funcționarii superiori cari sunt în grațiile regimului, se înfruptă din câte 2—3 comisiuni de acest fel și că unli din ei au în plus și câte 10.000 lei pe lună diurnă fixă peste leafă, pentru deplasarea de acasă până la minister.

Dacă intradevăr stăm rău din punct de vedere financiar, apoi cum a putut să se dea astfel de diurne și gratificații de anul nou?

Și e bună și dreaptă decizia ministrului de finanțe, ca salariul de 20.000—30.000 lei să se reducă cu 10 la sută și cel de 1500, 3000, 4000 și 5000 lei cu 12.50 la sută. Când viața nu s'a eftenit, ba din contră unele articole s'au mai scumpit, salariile nu trebuiau reduse.

Atunci să se reducă subsecretariatele de stat, căci înainte n'aveam atâtea ministere și treburi-le mergeau mai bine.

Fiindcă reducerile pentru salvarea țării, trebuie făcute, să se facă de sus în jos, nu dela nenorocirii de salariați, cari deabia pot să-și ducă existența lor și a copiilor, de azi pe mâine.

I. Nedelcu

Intonarea cuvintelor ca mijloc de educație

Pentruca să se apropie omul de perfecțiune, se cer 4 lucruri și anume: Capul rece, inima caldă, judecata înțeleaptă și corp curat.

Fără de cap rece, ușor judecăm nedrept și superficial; fără de inima caldă, neîndoit devenim egoiști; iar fără de corp sănătos, abia am fi capabili de a împlini ceva lucru bun și de folos, pe lângă cea mai bună voință, am aduce poate mai mult rău decât bine.

Dacă voești ca să urmezi cu efect și rezultat o educație înțeleaptă, rațională, printr'un sistem corect, trebuie să fii pregătit la multe încordări sufletești: să ai multă precauțiune, multă prevedere, multă paciență și multă stăpânire de sine. Va trebui ca să-ți dai socoteală ție însuși despre consecuențele fiecărui moment al acțiunilor tale, cari se desvoltă cu etatea și cari sunt în perfectă desvoltare a copiilor. Va trebui să afli metode, cari în comparație cu acțiunile tale, ce urmări și consecințe au avut, cari aplicate la copii tăi proprii le pot fi de folos, făcând comparații între bine și rele, cari adeseori în aparență sunt bune, dar au sorginte inferioară. Să ne păzim a face un pas greșit înaintea copiilor. Să nu le atribuim greșeli mai mari decât sunt în realitate. Metodă: pentru fiecare greșeală și pentru fiecare fire—firea fiecăruia—să fie potrivită pedeapsa.

Loviturile și cuvintele grele, sunt pedepse de cari se folosesc cei mai rău crescuți oameni. Dacă însă copilul a fost cam cutezător, nu este tocmai trebuința ca imediat să primească o palmă, pentru corectare, care în tot cazul se face mai repede decât s'ar face o morală cu vorba. Abstracție făcând dela aceea, că orice pedeapsă corporală, este sub demnitatea omenească și chiar în cazuri extreme, când aceasta e meritabilă. Se știe că copiii fiind susceptibili, în loc de a li se face morală, prin aplicarea bruscă, de-

vin rezistenți și răsbunători.

Serioasă și bineînțeleasă să fie vorba de îndreptare și nu ocară bruscă. Nici o vorbă înjurioasă, nici ocară fără înțeles, nici o sbierătură furioasă și nici odată să nu se piardă stăpânirea de sine, ci cu judecată cumpătată se poate ajunge la înțelegerea și priceperea copilului, numai acestea duce la rezultat. Pedeapsa nu are să fie numai răsplata greșelii ci în același timp, ceea ce este lucrul principal, să fie și ca îndreptare. Cine va ști trata copilul în mod calm, vorbind în ton liniștit ca și cu un om matur, chiar în cazuri când s'ar cere o mare rigurozitate, prin ajutorul unei priviri serioase, ajunge mult mai ușor la scop, din punct de vedere educativ. Chiar o aprobare ironică, prin intonare, este adese ori de efect și rezultat.

Acest mijloc simplu, aplicat după un anumit sistem, la educația copiilor, va avea succes, și va influența asupra desvoltării caracterului, cu mai mult efect.

Eliza Sava Marin

Conducătoare

Bogdăni Ciamurii

Noua curbă

Cu resemnare sau cu vădită indignare, trebuie să primim ca o surpriză de ultimă oră și noua curbă de sacrificiu ce ne-o impun vremurile actuale.

Unii mai apropiați de cercurile competente ale acestor măsuri excepționale, se așteptau poate la una ca asta, altora însă, vestea le-a căzut ca un trăsnet din senin. Nimeni n'ar fi crezut, ca un salariu de mizerie să mai poată suporta o nouă curbă, și încă destul de mare.

Oare situația să fie atât de precară, pentruca să impună celui sortit de a fi slujbaș o nouă curbă? Să admitem că acesta ar fi adevărul! Atunci de ce această curbă să năpăstuească o anumită categorie de funcționari și nu pe toți deopotrivă? Dacă acesta e tot sacrificiu, de ce să nu se facă din partea tuturor salariaților statului? E admisibil ca celui ce i-ai redus la minimum de existență odinioară salariul, să-l mai știrbești prin nouă curbă din puținul cu care abia își duce zilele, iar pe cei ce nu prea simte asprimea zilelor, să-l scutești de acest zis sacrificiu? Acesta nu mai e sacrificiu. E ceia ce se cheamă „favoritism“! Și atunci indignarea noastră e pe deplin justificată de această stare de lucruri. . . .

Prin noua curbă, care va fi numai pe lunile Ianuarie, Februarie și Martie a. c., zice-se de către

vistiernicul țării, că urmează să se restabilească echilibrarea bugetului general al statului, spre a se asigura astfel plata salariilor funcționarilor la timp. Deasemeni din economiile ce s'ar face, se spune că, se vor achita restanțele.

Nimic de zis, dacă vremurile cer un sacrificiu temporal, pentru a ne putea restabili în urmă. Dar felul de a se sacrifica o anumită categorie de slujbași și de a se favoriza alta, este cât se poate de revoltător, mai ales să se sacrifice nu cei ce ar putea suporta aceasta, ci tot cei, a căror salariu a ajuns la minimum de existență.

Până când nu se va aplica într-o măsură egală asupra salariilor tuturor slujbașilor, această curbă, indignarea noastră e pe deplin justificată și cerem cu toată îndârjirea ca această curbă sau să nu ni se aplice nici nouă, cari cu salariul ce primim abia ne putem menține, sau să se aplice într-o măsură egală tuturor salariaților.

— Somăm Ad-ția Financiară a Jud. Caliacra să depună Revizoratului școlar, chitanțele pentru impozitele propriete.

Impozitele au fost *propriete la Ordonanța din August 1932*, la unii învățători.

Suntem în Februarie 1933 și nici până azi chitanțele n'au sosit în mâinele, celor ce li s'a reținut.

Ce de grabă la încasatul funcționarilor! La încasat fără chitanțe!

Onor. Financiarul Caliacrei să accelereze emiterea ca să nu fie somați altfel.

* * *

Ne place circulara No. 88 a Onor. Subrevizoratului școlar și trebuie trimisă nu numai subalternilor.

Subrevizoratul trebuia s'o trimeată și forurilor superioare și mai ales D-lui Magearu, ministrul de finanțe.

Pentru acest serviciu, s'au obligat cei cu salariile scăzute, în proporție de 12, 50, cum și cei cu restanțe din 4 luni.

* * *

Acreditivile necesare pentru plata salariilor pe luna Ianuarie a. c. au sosit la Administrația financiară încă dela 25 Ianuarie.

Nesosind însă instrucțiunile după care să se calculeze salariile cu noua curbă de 12 jumătate, statele n'au putut fi întocmite la timp. Apoi zăpada care ne-a izolat completamente comunicația cu Capitală, deabia luni 31 Ian. a putut fi curățită depe linia C.F.R. permițând plecarea primului tren, cu care un delegat s'a dus cu statele pentru ordonanțare.

